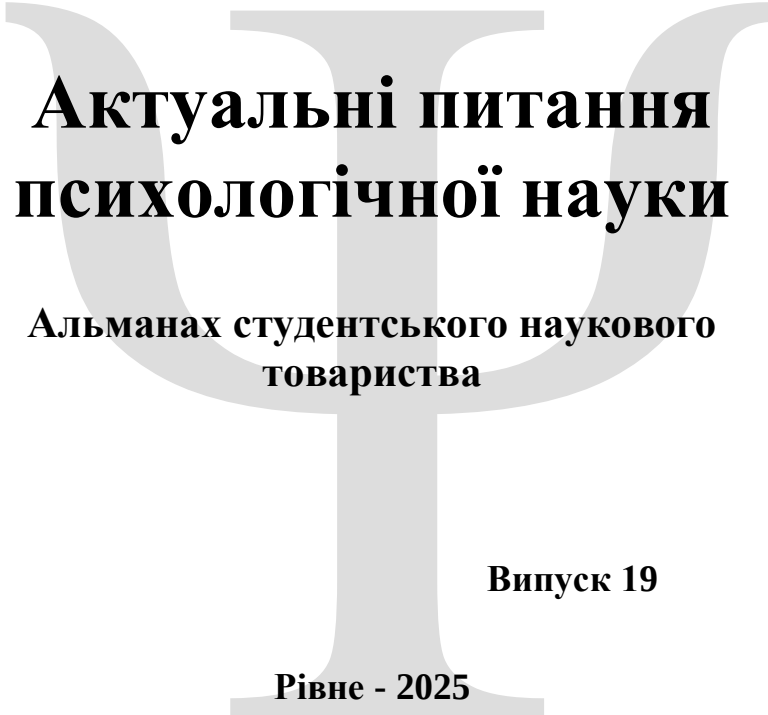

**Рівненський державний
гуманітарний університет**

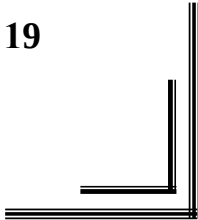

Актуальні питання психологічної науки

**Альманах студентського наукового
товариства**

Випуск 19

Рівне - 2025

ББК 88

А 43

УДК 159.9

Актуальні питання психологічної науки: Альманах студентського наукового товариства. Вип. 19. Рівне: РДГУ, 2025. 118 с.

Головний редактор:

Олег Рудюк, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ.

Редакційна колегія:

Наталія Михальчук, доктор психологічних наук, професор, професор, завідувач кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ;

Олена Главінська, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ;

Віталій Павелків, доктор психологічних наук, професор, професор кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії, декан психолого-природничого факультету РДГУ;

Олена Ставицька, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ;

Олена Сторож, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри загальної психології, психодіагностики та психотерапії РДГУ.

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ (протокол від 22 грудня 2025 року, № 13)

ЗМІСТ

Бойчук Л. Вплив типу батьківського ставлення на формування особистості дітей дошкільного віку	5
Бойчук О. Психологічні особливості формування мотивації до навчання в підлітковому віці	8
Борисюк Д. Роль емоційного інтелекту у розвитку особистості	11
Гончарук О. Особливості образної пам'яті у підлітковому віці	16
Гордієнко В. Ціннісні орієнтації як чинник психологічної готовності військовослужбовців до професійної діяльності	19
Григорієва А. Особистісні чинники агресивної поведінки в юнацькому віці	23
Долинюк М. Вплив соціальних мереж на самооцінку підлітків	26
Єленець Ю. Вплив соціальних мереж на самооцінку підлітків	32
Жилка Н. Вплив типу батьківського ставлення на формування навчальної мотивації підлітків	35
Комар О. Вплив соціальних мереж на психічне здоров'я юнацької молоді	39
Кондратюк Н. Шляхи формування комунікативної компетенції медичних працівників	42
Кривко Н. Основні чинники психологічного благополуччя молоді в умовах війни	47
Марчук Д. Вплив тривожно-депресивного розладу на адаптивність військовослужбовців ЗСУ в період реабілітації	50
Мисько Я. Вплив порушення сну на психічний стан особистості	54
Мовчко О. Соціальні мережі як чинник розвитку депресивних станів	57
Мординська А. Психологічні методи впливу на стан стресу в юнацькому віці	62
Ольховик С. Вплив емоційного стану людини на увагу	64
Петровець А. Методи психокорекції емоційної сфери в юнацькому віці	67
Поліщук А. Роль тривожності у розвитку емоційного інтелекту здобувачів вищої освіти в умовах війни	69
Попчук Д. Вплив емоційної сфери особистості на мотивацію діяльності	74

Праск А. Психологічні чинники психосоматичних розладів у молоді.....	77
Пустотіна С. Вплив корпоративної культури на рівень мотивації та задоволення роботою.....	79
Рачинська О. Особливості міжособистісних конфліктів в юнацькому віці	82
Романюк М. Психологія віральності контенту В Youtube	87
Ромашук К. Вплив травмівного досвіду на розвиток особистості підлітка.....	93
Сімончук Д. Особливості спілкування дітей молодшого шкільного віку	96
Сорокіна А. Використання арт-терапевтичних методів в роботі з військовими з ПТСР	99
Тодорович А. Психологічні особливості спілкування в юнацькому віці.....	102
Харчук Б. Особливості соціально-психологічної адаптації дітей, які постраждали від війни	105
Юшук А. Особливості дослідження депресивних станів у молоді	110
Янковська І. Психолого-педагогічні умови розвитку поведінкової і вольової саморегуляції у підлітковому віці	114

заважають її повній самореалізації та творчому вияву. Оскільки важливою умовою успішного особистісного самовияву на цьому віковому етапі є спілкування, то не можна не згадати про соціальний стрес, породжений проблемами міжособистісної взаємодії у соціальному середовищі (сім'я, друзі, робота, війна тощо). Саме цей різновид стресу вважається потужним чинником психосоматичних проблем особистості.

Як бачимо, психосоматичні розлади у молоді є складним психобіологічним феноменом, що формується під впливом стресу, емоційної незрілості, особистісних особливостей та соціального оточення. Їх профілактика має включати розвиток емоційної компетентності, психологічну просвіту та своєчасне втручання у випадках тривалого стресу або психотравми.

Список використаних джерел

1. Борейчук І., Масляник У. Психосоматичні особливості студентів при різних рівнях тривожності. *Молодий вчений*. № 2 (102). 2022. С. 108-111.
2. Максименко С.Д., Шевченко Н.Ф. Психологічна допомога тяжким соматично хворим. Навч. посібник. Київ: Ніжин, 2007. 115 с.
3. Мозгова Г. Психологічна реабілітація психосоматично хворих працездатного віку. *Науковий часопис НПУ імені М.П.Драгоманова. Серія 12. Психологічні науки*. Випуск 16 (61). 2021. С. 62-73
4. Перетятко Л.Г., Тесленко М.М. Психосоматичні розлади: сучасний стан проблеми. *Психологія і особистість*. 2017. № 2(12). С. 137 – 147.

ОСОБЛИВОСТІ МІЖОСОБИСТІСНИХ КОНФЛІКТІВ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ

Пустогіна Софія, здобувач ОС «бакалавр», 1 курс, РДГУ
Керівник: Дзеджера О.В., старший викладач

В юнацькому віці доволі часто виникають різносторонні конфлікти, що за часту пов'язані з зміною особистості та з

соціальними взаємодіями. Конфлікти з батьками, друзями, вчителями, коли не розуміють позиції на життя. Далі це переростає в конфлікт між собою, тобто певна боротьба за прагнення покращити себе, свої можливості, втілення певних цілей та тривожні сумніви про свою індивідуальність в цьому світі. Після всього цього йде конфлікт неприйняття наших соціальних норм, яка надає перші признаки протесту.

Мета дослідження: теоретично дослідити специфіку особливостей міжособистісних конфліктів в юнацькому віці.

Юнацький вік – це закінчений період формування себе як особистості. За віковою періодизацією, він ділиться на дві частини: рання юність – 15,17 років, та старший юнацький вік – 18,25 років.

Конфлікт – це коли між двома або групою людей відсутня певна згода. Тому що кожен хоче, що б його точка зору була почута і на неї звернули увагу. При цьому кожна з сторін старається досягнути свою мету. Міжособистісний конфлікт – це певне зіткнення індивідуумів між собою, по певній причині протилежних мотивів.

Якщо опиратися на думку Ю. Ільїної та Н. Світлицької, існує ще декілька різновидів співвіднесення суб'єктивних та об'єктивних сторін конфлікту. По-перше, це – конфлікт, який адекватно розуміється всіма учасниками. По-друге, це – конфлікт, який не розуміється учасниками й приймається відносно не адекватно. По-третє, це – конфлікт, який загалом не розуміється. По-четверте, це – помилковий конфлікт, у якому об'єктивної конфліктної ситуації не існує, але суб'єкти вважають, що конфлікт має місце [2, ст. 73-74].

Коли настає час для конфлікту, люди керуються певним спектром емоцій, а саме: агресією, не сприймання чужої думки, певна впевненість в собі і в своїй правоті. На це може впливати темперамент. Загалом всі думають, що конфлікт – це зло і він є небажаним в житті, що ми могли існувати і без нього і саме через це, слід швидко його вирішувати, знаходити між собою компроміси. Але це не так, якщо б не було такого визначення як «конфлікт» ми не змогли б правильно відрізнити різноманітні точки зору, не знали, що в кожного є своє бачення ситуації, не розуміли як люди реагують на ту чи іншу обставину, не брали б до уваги іншу інформацію, яку могли почути від людини, і що найголовніше, не знали які існують проблеми

в суспільстві. Всі звикли асоціювати конфлікт з проблемою але мало хто навчився бачити в ньому користь.

Частіше за все міжособистісні конфлікти виникають через потребу визнання в соціумі, низький рівень розвиненої емоційної інтелектуальності, нестабільність і вплив.

Що б подолати всі можливі конфлікти слід зрозуміти, що кожна людина індивідуальна і вона має свою думку і саме це надає їй право її висловлювати. Також можна залучити сюди психологів, які допоможуть розкрити всі ваші переживання та не до розуміння в компаніях. Важливо все обговорити, вислухати всі сторони, надати певні корекції а не добиватися лише того, що ви рахуєте за правильним. Ідеї інших можуть виглядати набагато цікавішими і впливовішими. І ще звернути увагу на підтримку, вона надасть впевненості та мотивує діяти правильно.

Якщо говорити про наслідки міжособистісних конфліктів за даними Ю.Бабаян та І. Скачко, характер людини у конфлікті залежить як від об'єктивних умов протікання конфлікту, зокрема сили сторін, наявність в них союзників, сил підтримки, матеріальних та інших ресурсів, якими володіють сторони конфлікту, співвідношення сил тощо, так і від соціальних характеристик учнів конфлікту [1, 40]. Тобто не вирішення його приведе до ще більших проблем ніж вони були раніше, він знижує дисципліну та ефективність, призведе до дестабілізації, дезорганізації. І що найстрашніше, він може призвести до людських жертв через ненависті та до матеріальних втрат.

Висновки. Міжособистісні конфлікти в юнацькому віці – це певна закономірність явищ, які допомагають в пошуку себе, як емоційних, стабільних особистостей що прагнуть до самостійності. Джерелами усього цього є непорозуміння зі старшими, батьками та людьми схожого віку, а також з внутрішніми сумнівами. Для вирішення побідних проблем необхідна підтримка та діалоги.

Список використаних джерел:

1. Бабаян Ю.О., Скачко І.В. Гендерні особливості конфліктної поведінки в юнацькому віці. *Зб. наук. праць Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського*. Миколаїв. 2015. Випуск 38. С. 39-48.

2. Ільїна Ю.Ю., Світлична Н.О., Панченко Д.М. Форми прояву міжособистісних конфліктів особистості з різним локусом контролю в певні вікові періоди. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2021. №1 С. 71-76.

3. Хупавцева Н.О. Проблема дослідження конфліктної поведінки в юнацькому віці (гендерний аспект). *Психологія: реальність і перспектива*. 2018. Вип.11. С. 172-177.

ВПЛИВ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ НА РІВЕНЬ МОТИВАЦІЇ ТА ЗАДОВОЛЕННЯ РОБОТОЮ

Рачинська Олеся, здобувач ОС «Магістр», РДГУ

Керівник: Артемова О.І., кандидат педагогічних наук, доцент

Постановка проблеми. Сучасні організації в умовах невизначеності стикаються з непередбачуваними економічними та інтелектуалізаційними ризиками, які загрожують їхньому стабільному функціонуванню та рівню конкурентоспроможності. Ці

ризики охоплюють фінансові втрати, зменшення кількості кваліфікованих кадрів, недостатній рівень адаптації до змін ринку та технологічного ландшафту. Одним із ключових аспектів, що визначає успішність компанії, є здатність формувати середовище, яке сприяє мотивації працівників і забезпечує їхнє задоволення роботою. Корпоративна культура, як система цінностей, норм і поведінкових моделей, що притаманні організації, відіграє вирішальну роль у створенні такого середовища. Вона визначає взаємовідносини між співробітниками, стиль управління, комунікації та загальну атмосферу в колектив [1].

Дослідження виявляють, що недоліки у формуванні корпоративної культури, зокрема невідповідність цінностей організації очікуванням працівників, можуть призводити до низького рівня мотивації, високої плинності кадрів та зниження загальної продуктивності. Водночас, успішно запроваджена корпоративна культура сприяє не лише професійному розвитку персоналу, але й зміцненню конкурентоспроможності організації на ринку.

Електронне видання

Актуальні питання психологічної науки.
Альманах студентського наукового товариства

Випуск 19

Наукове редагування – Олег РУДЮК
Відповідальна за випуск – Наталія МИХАЛЬЧУК

Формат 60x80/16. Гарнітура Times New Roman
Умовн. друк арк. 5,2.